

ἠνδρώθη ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πεποιθὼς ὅμως πάντοτε ἐπὶ τὸ μέλλον· τῷ 1843 ἄν ἐλάβεν ἐπισήμως τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος, τῷ δὲ 1867 ἐκοινοποίησε τὴν περιάλητον ἐκείνην ἐπιστολήν του περὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Εὐρώπης ἀπάσης. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι πάντοτε ὁ κόμης ἐν τῇ πολιτικῇ ἐνεργείᾳ του ὑπῆρξεν ἀξιοπρεπὴς καὶ εὐθύς μηδέποτε θελήσας νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν Λαὸν ὑφ' οὗ τὴν εὐνοίαν ἐν τῇ ἀφελείᾳ του ἤλπιζε, καίτοι φθίνοντος τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ὁποίου θρυμματίζονται αἱ γελοῖαι καὶ παράλογοι κοινωνικαὶ διακρίσεις. Τῷ 1883 ὁ κόμης Σαμβώρ μικροῦ δεῖν ἐγένετο βασιλεὺς, ἂν μὴ ἀπέστεργε νὰ δεχθῇ ὡς ἐμβλημα τοῦ τὴν τρίχρουν σημαίαν, ἀντὶ τῆς λευκῆς τῶν προγόνων του, ἣτις ἦτο δι' αὐτὸν ἀπαραίτητος.

Τοιοῦτος ἐν συνοπτικῇ συντομίᾳ ὁ δυσδαίμων βίος τοῦ παρθένου τούτου μνηστῆρος τῆς βασιλείας. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἐκ τῶν θνητῶν «ὡν ἡ βασιλεία οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», τούτου δ' ἕνεκα σφαλὲς ἐν ταῖς προσδοκίαις του, ἵνα καταλάβῃ τὴν βασιλείαν τῆς Γαλλίας, δικαιούται ἤδη εὐελπίς νὰ παραμυθῇται, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν! Ἡδὴ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν νομιμοφρόνων διάδοχος τοῦ Σαμβώρ ὁ κόμης τῶν Παρισίων.

K. A. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

'A genoux, à genoux, à genoux sur
la terre où ton père a son père, où
ta mère a sa mère.

Victor Hugo.

Γονυπετεῖτε! ἔφθασεν ἡ ὥρα
καθ' ἣν ὑμνεῖ τὸν πλάστην μας ἡ γῆ·
παρῆλθεν ἡ ἡμέρα μας, καὶ τώρα
νὰ δεηθῶμεν ἔλθετ' ἐν σιγῇ.

Λαμπρὰν τελεῖ πανήγυριν ἡ δύσις
προπέμπουσα τὸν ἥλιον φαιδρά·
ἀπηύδησεν ἀπὸ ζωῆς ἡ φύσις
καὶ κλίνει νῦν ἐν αὐρᾷ δροσερᾷ.

Ἀνέρχονται τὰ μῦρα τῶν ἀνθέων
ὡς προσευχὴ φαιδρά, ἀρμονικὴ,
ἐρυθριᾷ τὸ ῥόδον τὸ ὠραῖον
εἰς φίλημα τῆς αὔρας τὸ γλυκύ.

Ἀκανθουλλίδων ζευγὸς ἐρωμένων
παρὰ τὸ ἀδαμάντινον νερὸν
τινάσσει τὰ πτερὰ χαριτωμένον,
τὸ νᾶμα ρυτιδοῦν τὸ καθαρὸν.

Κ' ἐνῶ ἡ μία λούει τὴν ἑτέραν,
τὰ ῥάμφη των ἐνοῦσ' εἰς ἀσπασμόν·
ποῖός ποτε καθρέπτῃς πιστοτέραν
εἰκότισεν ἀγάπην καὶ δεσμόν;

Τὰ χερουβὶμ ἀπλόνουν τὰ πτερὰ των
γελόντα ὑπὸ τὸ κυανοῦν·
ὦ! σπεύσαντες κ' ἡμεῖς μὲ τ' ἄσματά των
πρὸς τὸν θεὸν ὑψώσωμεν τὸν νοῦν.

Καὶ τίς τολμᾷ ποτε νὰ βεβαιώσῃ
ὑπὸ τοιοῦτον κόσμον ἀγλάν,
ὅτι ὑπάρχουν, πνέουσι καὶ ζῶσι
κακοὶ μὴ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν;

Καὶ τί τὴν ὥραν ταύτην δὲν δοξάζει
τὴν χεῖρα ἐξ ἧς ῥέει πᾶν γλυκύ,
ἣτις τὸν κόσμον ἅπαντα σκεπάζει
ὡς ἐνστοργὸς ἀγκάλη μητρική;

Τὴν ὥραν ταύτην σθένουνται τὰ μῖση,
γλυκεῖά τις γαλήνη τὴν ψυχὴν
ἐν τῇ παντοῦ γελώσῃ ταύτῃ φύσει
ἀνοίγ' εἰς ἀγνωστάτην προσευχήν.

Ἀπέναντι τοιοῦτου μυστηρίου
πᾶν μῖσος διαλύεται στυγνόν.
τὸ σέλας τὸ ῥοδόχρουν τοῦ ἡλίου
τοῦ φθόνου ἀναιρεῖ τὸ πελιδνόν.

Ἀνάβαιν' εἰς τὸν Πλάστην, προσευχή μου,
καθ' ὅσον δύει τ' ἄστρον τοῦ φωτός,
εὐγνωμοσύνης πλήρης ἡ ψυχὴ μου
σὲ στέλλ' εἰς τὸν πατέρα τοῦ παντός.

Ἰδοὺ ἐγγίζει ἡ μαύρη νύξ ταχεῖα
ὀρθοῦτ' ὁ δολοφόνος βλοσυρός.
ἀνάβαινε, εὐχὴ ἱλαστήρια,
τὴν σκέπην ἐκζητοῦσα τοῦ Πατρός.

Γονυπετεῖτε! ἔφθασεν ἡ ὥρα
καθ' ἣν ὑμνεῖ τὸν Πλάστην μας ἡ γῆ·
παρῆλθεν ἡ ἡμέρα μας καὶ τώρα
νὰ δεηθῶμεν ἔλθετ' ἐν σιγῇ.

Σῦρος, 1875

I. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

ΠΕΓΚ—ΣΕΙΝ

(Συνέχεια ἴδε τεῦχος 7^{ον})

IV

Τὴν ἐπομένην ἀπὸ πρωΐας οἱ μουσικοὶ ἀφίκοντο μετὰ τῶν βασταζόντων τὰ φορεῖα. Ὁ γάμος τοῦ Γιαῶ καὶ τῆς Πέγκ-Σεῖν ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν συνήθη ἱεροτελεσίαν· εἰ καὶ οὐδὲν ὑπῆρχε μεταξὺ αὐτῶν μυστήριον, ἐν τούτοις τὰ γοητευτικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Πέγκ-Σεῖν ἔπρεπε τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ πυκνὸν κάλυμμα.

Μέχρις οὗ φθάσῃ ἡ ἐπίσημος στιγμή ἡ Πέγκ-Σεῖν ἦτο μετὰ τοῦ Γιαῶ καὶ τοῦ Καμ-Σῖ ἐν τῇ κοινῇ τῆς οἰκίας αἰθούσῃ. Ἄνθη τοῦ hibiscus ἀναμεμιγμένα πρὸς μεγάλα φαιόχροα λείρια καὶ πρὸς βαρείας ἐρυθρὰς παιω-

νίας ἐποίκιλλον τὰς μικρὰς ἐξ ἐβένου τραπέζας καὶ τοὺς ἐκ κασιτέρου τρίποδας· ἐπὶ τῶν λεπτῶν καὶ εὐλυγίστων ψαθῶν, ἐπὶ τῶν ἐκ μετάξης ταπήτων ἔκειντο ἐλαφραὶ τράπεζαι καὶ ἔδραι ἐκ ξύλου κεχρυσωμένου. Οἱ προσκεκλημένοι ἐλάμβανον σιωπηρῶς τὴν θέσιν των, οἱ δὲ ὑπηρετὰι παρέτασσον ἔμπροσθεν αὐτῶν μικρὰ βερνικωμένα κύπελλα πεπληρωμένα θερμοῦ οἴνου καὶ ζαχαρωτῶν.

Φέρων τὸν σκοῦφον αὐτοῦ τοῦ διδάκτορος, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ ἐκ μετάξης ἀνοικτοῦ πρασίνου χρώματος πεποικιλμένην μὲ κεντήματα χρυσοῦς κλωστῆς παριστῶντα λευκοὺς φασιανοὺς καὶ μόρια ὀξυφοίνικος, ὁ Καμ - Στ εἶχε τὴν μειδιῶσαν μεγαλοπρέπειαν Θεοῦ. Παρετῆρει τὸν Γιαῶ καὶ τὴν Πέγκ - Σεῖν καθημένους πλησίον ἀλλήλων μὲ τὴν συγκεκινημένην ἐκείνην προσοχὴν τοῦ τεχνίτου, παρατηροῦντος τὸ περατωθὲν ἔργον του. Ἡ Πέγκ - Σεῖν ἔφερε χρυσοῦν τέττιγα ἐν τῇ κόμῃ της, ἀνεστραμμένη ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐκαλύπτετο δὲ ὑπὸ μακρᾶς τηθένου ἐρυθρᾶς τῆς ὁποίας ἡ ἀνταύγεια ἐξωγόνει τὸ ὠχρὸν πρόσωπόν της· ζῶν ἑλαφροῦ καὶ διαφανοῦς ὑφάσματος, ἐσφίγγε τὴν μέσσην αὐτῆς, οἱ πόδες δ' αὐτῆς ἔπαιζον ἐν στενοῖς λευκοῖς σανδαλίοις.

Ὁ Γιαῶ ἔφερε πλούσιον κυανοῦν ἀργυροποίκιλον ἔνδυμα καὶ ἐπενδύτην ὁμοιόχρουν μὲν ἀλλὰ κατὰ τι βαθυχρωμότερον καὶ παρομοιάζοντα πρὸς τεμάχιον νυκτερινοῦ οὐρανοῦ, ὡς μόνον δὲ κόσμημα ἔχοντα λεπτὴν σειρὰν ἐρυθροῦ περιποικιλματος.

Ὁ Καμ - Στ ἔκλινε πρὸς τὸν ἱερέα Σιάγκ, ὅστις ἐφαίνετο ὡς νὰ εἶχε λησμονήσει τὰς τῆς χθὲς προκαταλήψεις του, καὶ δεικνύων αὐτῷ τὸν Γιαῶ καὶ τὴν Πέγκ - Σεῖν:

— Φίλε Σιάγκ, εἶπεν· ἰδὲ πόσον εἶνε ὠραῖα τὰ τέκνα μου. Δὲν θὰ ἠδύνατό τις δικαίως νὰ παρομοιάσῃ αὐτὰ πρὸς ζῶσαν εἰκόνα τοῦ Ἑαρος; τὸ ἄνθος τῆς ῥοδακινέας ἔχει λεπτότερα χρώματα τῶν παρειῶν τῆς Πέγκ - Σεῖν; ἢ ὑπερβαίνει κατὰ τὴν λάμψιν τὸ βλέμμα τοῦ Γιαῶ ἀρτιφανῆς ἀστῆρ; Ὅταν ἦσαν παιδία ὡμοιάζον ἀπαραιμίλλως ἀλλήλα. Ἀμφοτέρα λεπτοφυῆ καὶ χαριτόβρυτα εἶχον τὸ αὐτὸ θέλγητρον ἐν τῷ βλέμματι καὶ ἐδυσκολεύετό τις θεώμενος αὐτὰ ἐν τῇ κοινῇ των κλίνῃ νὰ εἴπῃ ἐκ πρώτης ὄψεως, κατὰ τὸν ποιητὴν, ποῖον ἐκ τῶν δύο ἦτον ἱσπικὴ καὶ ποῖον μαργαρίτης. Ὡ! εἰμὶ εὐτυχής!

Ἐν τούτοις ἡ ἐπίσημος ὥρα εἶχε σημάνει. Οἱ ὑπηρετὰι τοῦ Καμ - Στ, συμπαράπεμποντες τοὺς μουσικούς, ἔφθασαν κατὰ τὴν συνήθειαν, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας, μετὰ πυρῶν καὶ φανῶν, ἡ δὲ Πέγκ - Σεῖν εἰσῆλθεν εἰς τὰ δώματά της, ὅθεν ἐξῆλθε μετ' ὀλίγον, πέπλον ἐπὶ τοῦ προσώπου φέρουσα. Αἱ θεραπαινίδες τῆς ἐκόμιζον ἐπὶ προσκεφαλαίων τὰ διάφορα εἶδη τοῦ προικώσου θησαυροῦ της.

Τὴν ἀνεβίβασαν ἐπὶ τοῦ φορείου ἔνθα τὴν ἐκλείσαν, ἅπασα δὲ ἡ συνοδεία ἐξεκίνησε διὰ τοῦ μέσου τοῦ κήπου τοῦ Καμ - Στ ὑπὸ τὸν ἦχον μουσικῆς εὐθύμου. Ὁ Γιαῶ ἠκολούθησεν ἐπ' ὀλίγον τὸ φορεῖον, εἴτα ἐχώρησε πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν εἰσόδον τῆς σκιά-

δος, πρὸς τὸ μνηστῆρ μέρος διὰ τοῦ γάμου μυστηρίου. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὤφειλε νὰ λάβῃ τὴν Πέγκ - Σεῖν καὶ νὰ φάγῃ μετ' αὐτῆς μόνης τὸ γαμήλιον γεῦμα: ὅταν ἡ συνοδεία ἔφθασεν ἔμπροσθεν τῆς σκιάδος, ὁ Καμ - Στ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Γιαῶ τὴν κλεῖδα τοῦ φορείου. Τότε, κατὰ τὰ καθιερωμένα ὁ νέος ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ φορείου καὶ διὰ τρεμούσης χειρὸς ὡσεὶ ἐπρόκειτο νὰ ἴδῃ τὴν μνηστῆρ αὐτοῦ διὰ πρώτην φοράν ἀνέσσυρε τὸ κάλυμμα τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴν της.

Ἐπεὶτα ἐγονυπέτησε πρὸ αὐτῆς, ἠσπάσθη τὸ ἄκρον τοῦ ἐνδύματός της καὶ ἔτεινεν αὐτῇ τὴν χεῖρά του. Ἡ Πέγκ - Σεῖν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ φορείου ὅπως εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ Γιαῶ ἐν τῇ σκιάδι ὅπου τοὺς συνώδευσαν ἅπαντες. Ἐνταῦθα ἐχαιρέτησαν τετράκις τὸν οὐρανόν, ἐχαιρέτησαν ἔπειτα τὸν Καμ - Στ καὶ τοὺς συγγενεῖς των. Κατὰ διαταγὴν τοῦ σοφοῦ ἡ θύρα τοῦ δευτέρου δωματίου ἐν ᾧ ἦτο ἡτοιμασμένη ἡ μικρὰ τράπεζα τῆς τελετῆς τῶν γάμων ἠνοιξεν ἔμπροσθεν τῶν συζύγων.

Ἐνῷ εἰσῆρχοντο, οἱ ἀπομεμακρυσμένοι οὗτοι θόρυβοι τοῦ Γκόγκ, αἱ φωναὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι τὴν παραμονὴν εἶχον ἀνησυχῆσαι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Καμ - Στ, ἠκούσθησαν ἐκ νέου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πόλεως.

— Ἄκουσον, εἶπεν ἡ Πέγκ - Σεῖν σταματῶσα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου καὶ θλίβουσα ἐξ ἐνστίκτου τὸν Γιαῶ, ὡσεὶ νὰ ἐπρόκειτο περὶ κινδύνου.

Ὁ Γιαῶ ἤκουσεν ἤδη μετὰ προσοχῆς τὸ δὲ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπρόδιδε συνεχῇ συγκίνησιν.

— Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν, εἶπεν εἰς τὴν Πέγκ - Σεῖν, συναθροίζονται περὶ τῆς πόλεως καὶ ἀναμφιβόλως προετοιμάζονται νὰ τὴν προσβάλλωσι.

— Τίνας ἐννοεῖς;

— Ἐννοῶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰς ιδέας τοῦ ἀναμορφωτοῦ Τσάγκ ἀδίκως φονευθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Γιαῶ ἀπήστραψαν ὡς πῦρ τὸ ὁποῖον ὑποδαυλίζουσιν. Ἐν τούτοις ὁ Καμ - Στ εἶπεν εἰπεῖ ἀλήθειαν· δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐδείκνυντο ἐν ταῖς θορυβώδεσι συναθροίσεσι· δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἀντάρτας καὶ ἂν εἶχε συνθέσῃ ποιήματά τινα ὑπὲρ τοῦ Τσάγκ εἶχεν ἐμπνευσθῇ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ συνωμότη.

Ἐν τούτοις ἀντὶ ν' ἀκολουθήσῃ κατὰ τὴν συνήθειαν τὴν γαμήλιον συνοδείαν καὶ νὰ χύσῃ κατὰ πρῶτον τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν ὁ Γιαῶ διηυθύνθη πρὸς τι παράθυρον τῆς σκιάδος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο οὐ μόνον ὁ κήπος καὶ ὁ οἶκος τοῦ Καμ - Στ, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῶν ἀκόμη εἰς τὰ ἀπώτατα σημεῖα τῆς πεδιάδος, τὰ τεῖχη καὶ οἱ πύργοι τῆς πόλεως τῆς Λιπὸνγκ - Φου ὑψούμενα ἐν τῷ κυανῷ τοῦ οὐρανοῦ μὲ ἀπαστραπτούσας ἐκ σμάλτου καὶ χρυσοῦ πρύμνας.

Ὁ Γιαῶ τότε τόσον πολὺ προσηλώθη εἰς ὅ,τι ἔβλεπεν ὥστε μολοντί ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μικρὰν τῆς Πέγκ - Στ χεῖρα ἣν αὕτη ἐθλίβε πυρετωδῶς, ἐμεινεν οὐχ ἥττον ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, προσηλωμένος εἰς ὅ,τι συνέβαινε.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ("Ιδ. σελ. 126)

ΜΑΡΙΑ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ("Ιδ. σελ. 126).

ΚΟΜΗΣ ΣΑΜΒΟΥΡ

(1^η δε σελ. 115).

ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1883

ΚΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(1^η δε σελ. 115).

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Πολυάριθμος ὁμὰς στρατιωτῶν ὧν οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἔφιπποι ἤρχετο ἐκ τῆς πόλεως πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Καμ-Στ. Οὐ μακρὰν αὐτῆς ὁ ὄμιλος ἐσταμάτησε καὶ ὁ Μανδάρινος ὅστις ὠδήγησεν αὐτήν, κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἵππου του διεθυνόμενος πρὸς τὴν οἰκίαν. Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ σοφὸς ἀπεχαιρέτα τοὺς ξένους πλὴν τοῦ Σιάγκ μεθ' οὗ συμπεριεπάτει βραδέως ἐν τῷ κήπῳ.

Μόλις ὁ ἀρχηγὸς διέβη τὴν ὁδόν, οἱ στρατιῶται ἀστραπηδὸν περιέζωσαν τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς τοίχους τοῦ κήπου οὕτω στενῶς ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἄνευ τῆς θελήσεως αὐτῶν.

Μόλις ἐτελείωνε τὸ κίνημα τοῦτο καὶ στρατιώτης ἐνεφανίσθη ἐν τῷ κήπῳ. Ἦτο ἀνὴρ ἀναστήματος γιγαντιαίου, ἐφόρει πολεμικὴν στολὴν καὶ ἔφερεν ἐλαφρῶς τὰ βαρέα του ὅπλα.

Ἡ Πέγκ-Σεῖν ἠσθάνθη τὴν χεῖρα τοῦ Γιαῶ τρέμουσαν ἀπαλῶς, εἴτα ἀποσπωμένη ἐκ τῆς ἰδικῆς τῆς.

— Γιαῶ, τρέμεις καὶ ἀνησυχεῖς.

— Πέγκ-Σεῖν, μέγας κίνδυνος ἀναμφιβόλως ἀπειλεῖ τὸν πατέρα. (Οὕτω τὰ δύο παιδία ὠνόμαζον τὸν Καμ-Στ.) Τί θέλει ὁ στρατιώτης οὗτος, καὶ διὰ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν ἦτο οἰκία ληστοῦ; Πρέπει νὰ μὴ διαβῶμεν τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ταύτης πρὸ τῆς αὐγῆς, καὶ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐγκαταλιμπάνει τὴν σύζυγον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, ὑβρίζει θανασίμως αὐτήν. . . . Ὁ Γιαῶ δὲν ἐτελείωσε τὴν φράσιν του. Ἡ Πέγκ-Σεῖν εἶχεν ἤδη ἐννοήσει αὐτόν.

— Ὑπαγε, τῷ εἶπε, πρὸ παντὸς πρέπει νὰ σώσωμεν τὸν πατέρα, ἐὰν κίνδυνός τις τὸν ἀπειλῇ. Πρόσεξον ὅμως μὴ παρατηρηθῇς οὔτε ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει οἱ φόβοί σου εἰσιν ἀνυπόστατοι δυνηθῇς νὰ ἐπανέλθῃς πρὸς με, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι δὲν ἐτηρήσαμεν τὰ ἔθιμα τῆς θρησκείας ἡμῶν.

Ὁ χαρμοσύνως ἀνερχόμενος ἥλιος ἀπεικόνισεν ἐν τῷ τοίχῳ τῆς σκιάδος δύο κεφαλὰς, ἡδέως κεκλιμένας πρὸς ἀλλήλας. Ὁ Γιαῶ ἀφοῦ ἠγγίσε διὰ τῶν χειλέων του τὸ μέτωπον καὶ τὰς χεῖρας τῆς Πέγκ-Σεῖν ἐγλύστρισε ἐλαφρὸς καὶ σιωπηλὸς πρὸς τὸ μέρος πρὸς ὃ συνηντήθη ὁ στρατιώτης, ὁ Σιάγκ καὶ ὁ Καμ-Στ.

Ἐκεῖ, ἀρκούντως προασπιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ φυλῶματος, ἐστάθη ὅπως ἴδη καὶ ἀκροασθῇ.

V

Ἐπὶ τῇ ἐμφάνει τοῦ στρατιώτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκ χαλκίνων πλακῶν πανοπλία, ἀπήστραπτεν εἰς τὸν ἥλιον, μεταξὺ τῶν πτυχῶν τοῦ ἐρυθροῦ του ἐνδύματος, ὁ Καμ-Στ καὶ ὁ Σιάγκ κατ' ἀρχὰς ἐσιώπησαν, καταληφθέντες ὑπ' ἀορίστου ἀνησυχίας.

Εἴτα ὁ σοφὸς προεχώρησε χαιρετῶν, καὶ ἐξετάζων ταυτοχρόνως διὰ τοῦ βλέμματος τὸν ἀπρόοπτον ἐπισκέπτην.

— Ὁ ἱερεὺς Σιάγκ.

Ἀφοῦ ἐπρόφερε μόνον τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις ὁ στρατιώτης, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔγγραφον

ἐσφραγισμένον μὲ διπλὴν σφραγίδα, καὶ τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις εἶχε πάραυτα πλησιάσει μόλις ἤκουσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ Σιάγκ ἠνέωξε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκων. Ὁ Καμ-Στ παρατήρει προσεκτικῶς τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου του. Ἀλλὰ τὸ χάλκινον τοῦ ἱερέως πρόσωπον οὐδένα προέδιδε διαλογισμόν· ἀστραπιαία μόνον συστολὴ τῶν χειλέων κατέδειξε τὴν ταραχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπληξιν.

Πρὸς ἐνδειξιν σεβασμοῦ ἐπλησίασε τὰ χεῖλη αὐτοῦ εἰς τὴν υπογραφὴν τῆς ἐπιστολῆς καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀγγελιοφόρον.

— Ἐχει καλῶς.

Ὁ στρατιώτης προσέκλινεν, εἰπετα:

— Θὰ ἐπανέλθω μετὰ μίαν ὥραν νὰ παραλάβω τὸν κατὰδικον, προσέθηκε μετ' αὐστηρότητος.

— Τὸν κατὰδικον, ἐπανελάθεν ὡς ἐν ὀνείρῳ ἡ φωνὴ τοῦ Καμ-Στ, ἐνῶ ὁ στρατιώτης ἐγκατελίμπανε τὴν οἰκίαν, καὶ προσεκόλλα ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς οἰκίας τεμάχιόν τι χάρτου γεγραμμένου, τὸ ὁποῖον οἱ γείτονες ταραχθέντες ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου τούτου συμβάντος ἀνεγίνωσκον ἀποροῦντες, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπεμακρύνοντο πάραυτα, πλήρεις φόβου.

(Ἐπετα συνέχεια)

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΝ

Μέγας πάταγος ἤρξατο γινόμενος ἐν Ἑσπερίᾳ περὶ νέου τινὸς ὀργάνου, καλουμένου μικρόφωνον. Τὸ ὄργανον τοῦτο, ἂν καὶ ἀπλοῦν, ἔλαβε πλείστας ὅσας ἐφαρμογὰς, ἐν τε τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ. Τὸ ὄργανον τοῦτο ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Hughes, ἐφευρέτου τοῦ γράφοντος τηλεγράφου, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἑξῆς μερῶν: ἐπὶ μιᾶς σανίδος ἐχούσης κάθετον στήλην ἐκ ξύλου, καὶ ἐπὶ τῆς καθέτου ξυλίνης στήλης προεξέχουσι δύο τεμάχια ἄνθρακος ἄνω καὶ κάτω Α καὶ Β ἔχοντα κοίλας ὀπὰς, ἐπὶ τῶν ὀπῶν δὲ ἐπακουμβᾶ ἐλαφρῶς ῥάβδος ἐπίσης ἐξ ἄνθρακος Γ κωνικὴ κατὰ τὰ δύο ἄκρα καὶ ἐλευθέρως περιστρεφομένη ἐν ταῖς ὀπαῖς. Τὰ δύο τεμάχια τοῦ ἄνθρακος Α καὶ Β ἐνώνομεν δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος μετὰ τινος τηλεφώνου Τ καὶ μιᾶς ἡλεκτρικῆς στήλης Π, ἵνα ἴδωμεν δὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀργάνου τούτου, ἀνάγκη νὰ θέσωμεν ὠρολόγιόν τι ἐπὶ τῆς σανίδος καὶ πλησιάσωμεν τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ οὖς μας, θέλομεν ἀκούσει ὅτι ὁ κρότος τοῦ ὠρολογίου πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τοσούτον ὥστε ἕκαστος κτύπος ἀκούεται δίκην σφύρας κτυπούμενης ἐπὶ ἄκμονος. Ἐὰν δὲ ἀντὶ ὠρολογίου θέσωμεν μυτιαν ἐπὶ μεταλλικοῦ καλάθου, θέλομεν ἀκούσει αὐτὴν καλπάζουσαν ὡς ἵππος ἐπὶ λιθοστρώτου.

Διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου τὴν σήμερον κατάρθρωσαν ν' ἀκούσωσι τὴν ἀναπνοὴν πλείστων ἐντόμων καὶ φυτῶν, ἐν